

til at koste, men slet ikke, hvem de skulde betale for, thi først naar Ulykken havde fundet Sted, skulde det undersøges, om Folk vare tilstrækkelig ubemidlede, om de vare i den Stilling, om det var en „lignende“ Virksomhed og alt saadant. Naar man derimod siger, at en Arbejder, der arbejder ved legemligt Arbejde, eller som det erede Medlem fra Ringkøbing (S. E. Christensen) sagde, „Kroppsarbejtere“, som de kaldes i Sveriges Lovgivning, komme til Skade ved et af de bestemt angivne Ulykkestilfælde, saa skal hans Arbejdsgiver yde ham Forsikring derfor, saa ved jeg da — selv om den højtærede Minister kan have Ret i, at der maatte kunde findes endnu bedre Udtrykksmaade — at det er noget, man kan forstaa, og naar der vilde komme 99 Tvivlstilfælde efter den anden Lov, saa vilde der komme høist 1 efter den Lov, der her er forelagt. Jeg har i mit første Foredrag i Henseende til de Ulykkesaarsager, som det Lovforslag indeholder til Byrde for Arbejdsgiveren, udtrykkelig bemærket, at det sidste Punkt om Bygningsarbejde etc. havde en noget anden Bestaaffenhed end de forudgaaede, og den højtærede Minister har betonet, at de andre Ulykkesaarsager maatte tilskrives Driftsmidler, men at det ved denne sidste var selve Virksomheden. Det er jo rigtigt nok, og det har jeg altsaa henledet Opmærksomheden paa; men det forekommer mig, at der ikke er særlige Driftsmidler, naar man frembringer et Hus, et Stib, en Bro, en Færnbane, en Vej, men at selve Frembringelsen er Driftsmidlet, og de deraf opstaaede Driftsulykker er det, som netop ville være indbefattede. Jeg skal derhos gøre opmærksom paa, at, naar den højtærede Minister udtalte, at for disse Tilfældes Vedkommende vil Bestemmelsen netop falde sammen med det Standpunkt, som man har taget i Regeringsforslaget, saa er det dog ikke ganske rigtigt, eftersom det altsaa kun er Driftsulykker, som det foreliggende Forslag medtager; medens Regeringsforslaget medtager alle Ulykker, som kunne tilstøde den paaagældende i hans Arbejdstid. Jeg skal nævne, at hvis Arbejderne ved et Bygningsforetagende under Regeringens Lovforslag i deres Fritid vilde give sig til at springe Bukt, og en af dem saa kom til Skade under denne Udspredelse, saa vilde den paaagældende Arbejder efter min Forsaaelse være forsørgelsesberettiget efter Loven (Udfryselse).

Jo, efter Betænkningen og de Udtalelser, som ere faldne, vil han være dækket i sin Arbejdstid. Endvidere vilde han, naar Vynilden slog ned eller anden „højere Magts“ Ulykke, Oversvømmelse osv., ved Arbejdsgiveren være dækket derimod. Efter det foreliggende Lovforslag vil han derimod ikke være det. Og endelig vil der ogsaa kunne findes andre Forstelligheder, f. Eks. naar han er paa Vejen til og fra Arbejdsstedet. Under alle Omstændigheder er det kun en Driftsulykke, for hvilken den vedkommende Arbejdsgiver her er ansvarlig, medens Regeringsforslaget gjorde ham ansvarlig for Ulykker uden nogen Forstel. Det har jo ikke saa meget at sige, men det viser dog, at vi ikke ere faldne saa meget uden for Rammen af vor Fremstillingsmaade — Ulykkesaarsagerne —, som den højtærede Minister har antaget, men jeg har jo indrømmet, at der er en Forstel i Fremstillingen paa dette Punkt.

Den højtærede Minister har sagt, at naar vi søjede denne Lov til Sygekasseloven, saa var det godt, at der allerede var Bestemmelse om, at Ventetiden i Sygekasseloven ikke forødes for tilstadekomne. Det er jo rigtigt, men derimod er den Tid, hvori Sygepenge ydes, ikke lige lang i de forskellige Sygekasser, og man maatte altsaa i den Henseende bringe det til, at den Tid, fra hvilken Ulykkesforsikringen gælder, falder sammen med det Tidrum, i hvilket Sygekassen tager sig af den paaagældende. Det var dertil jeg hentydede.

I Henseende til Udbetalingen bemærkede den højtærede Minister, at han havde ikke i og for sig noget imod kontant Udbetaling som en Mulighed eller endog som en Sandsynlighed. Han har kun villet fremhæve det, og han har samtidig henstillet, om ikke de Kapitalbeløb, der ere nævnte som Maksima, muligvis ere noget for store. Jeg skal i Henseende til det første Spørgsmaal om Kapitalbetalingen fastholde, hvad jeg sagde i mit første Foredrag, og i øvrigt betone, at Kapitaludbetaling er i Overensstemmelse med, hvad Arbejderskommissionen i den Henseende har villet tilstøde for Enfers Vedkommende. Naar imidlertid Regeringen ikke har medtaget dette Forslag fra Arbejderskommissionen, ligger det, efter min Forsaaelse efter en nærmere Undersøgelse, deri,